

ULUSLAŞIRKEN KÜRESELLEŞMEK DİYALEKTİĞİ VE PSİKOTERAPİ İHTİYACI!..

KÜRESELLEŞME ÇAĞINDA ULUSLAŞMA VE KÜRESELLEŞME SÜREÇLERİNİ BİRLİKTE YAŞAMAYA ÇALIŞAN BÜTÜN HALKLARIN -BU ARADA TÜRKLERİN VE KÜRTLERİN DE- 21. YÜZYIL PARADİGMASINI KAVRAYABİLMELERİ İÇİN TOPLUMSAL DÜZEYDE PSİKOTERAPİYE İHTİYAÇLARI VAR!...

Münir Aktolga

Ekim 2015

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ: TOPLUMSAL PSİKOTERAPİ İHTİYACI, BUNUN MADDİ TEMELLERİ.....	1
MİLLET NEDİR, MİLLİYETÇİLİK NEDİR.....	2
MİLLETİN VE MİLLİ-ULUS- DEVLETLERİN DOĞUŞU	3
KAPİTALİZM NASIL GELİŞİYOR, BİLGİ NEREDE-NASIL İŞİN İÇİNE GİRİYOR?.....	5
DÜNYANIN PAYLAŞILMASI.....	7
EMPERYALİZM EGEMENLİKTİR, SAVAŞÇI OLMAYI GEREKTİRİR	7
ULUS DEVLET NASIL-NEDEN ÇÖZÜLÜYÖR.....	8
DÜNYA NEREYE HANGİ NOKTAYA GELDİ... ..	9
TÜRKİYE NEREYE, HANGİ NOKTAYA GELDİ.....	11
ÖRNEĞİN, RUSLARIN NE İŞİ VAR SURİYE'DE?.....	12
TÜRKİYE'DE KAPİTALİZMİN GELİŞİMİ -VE ULUSLAŞIRKEN KÜRESELLEŞME SÜRECİ	13
O HALDE NE YAPMAK LAZIM?.....	17

GİRİŞ: TOPLUMSAL PSİKOTERAPİ İHTİYACI, BUNUN MADDİ TEMELLERİ...

Uluslaşırken küreselleşmekten bahsediyoruz! Bu öyle bir diyalektiktir ki, küreselleşme süreciyle birlikte içinde buldukları kapitalizm öncesi antika kabuklarını kırarak gün ışığına çıkma olanağı bulan bütün halklar-bütün yerel kimlikler- bir yandan kendilerinin farkına vararak “biz de varız” deme ihtiyacını duyarlarken, diğer yandan da-aynı anda- küresel bütünün içinde-(onun varlığında) yok olma sürecine girdikleri için, maddi varoluş koşullarıyla zihinsel dünyaları (buna bağlı olarak da tabii dünyaya bakış açıları) arasında muazzam bir çelişki içine giriyorlar... Öyle ki, bu çelişki (“ben kimim, biz neyiz” sorusuna verilecek cevap konusundaki çelişki) sonunda bir kişilik bunalımına neden oluyor. Maddi olarak 21.Yüzyılı yaşarken ve onun gereklerine göre düşünmeye zorlanırken, zihinsel olarak-bilinç düzeyi bakımından- 20.Yüzyıldan çıkamama ruh halidir bu. Düşünsenize, 20.Yüzyılı daha yeni yakalamış, onun paradigmatal dünyasında kendinize bir kimlik edinmeye başlamışsınız; ama tam bu arada karşınıza çıkan, içinde maddi varlığınızı oluşturduğunuz 21.Yüzyıl koşulları ve onun 20.Yüzyıl zihinsel dünyasına tamamen ters dünyaya bakış açısı bütün ruhsal dünyanızı allak bullak ediyor! Nerede durduğunuzu, kim olduğunuzu şaşırır hale geliyorsunuz!...

Kapitalistleşme süreci içinde normal tarihsel süreçlerden geçerek bilişsel anlamda tam olarak kendini bulamamış kimliklerin, aynı anda bir üst küresel kimliğin içinde eriyerek yok olurken içine girdikleri ruh halinden bahsediyoruz. Bu durumda yapılacak en büyük yanlış, kimlik oluşturma sürecindeki çelişkileri zor kullanarak yok etmeye çalışmaktır. Yapılması gereken: Süreç içinde tarihsel olarak gelişerek bugüne kadar gelmiş bulunan bütün bu kimliklerin-

kültürlerin-bilinçdışı yaşam bilgilerinin ortaya çıkmasına, bunların kendilerini ifade edebilmelerine olanak tanıyarak, onların, içinde buldukları maddi koşullarla artık geride kalan zihinsel dünyaları arasındaki farkı yaşayarak görmelerinin önünü açmak, geçmişlerini yeniden yaşayarak kendi tarihleriyle hesaplaşmalarına fırsat tanımaktır. İşte benim, geçiş aralığına varana kadar kimlik sorununu hala tam olarak çözememiş olan toplumların tam bu noktada (isterseniz buna “sırat köprüsü”de diyebiliriz!) toplumsal düzeyde bir psikoterapiye ihtiyacı var deyişimin nedeni ve anlamı budur... Daha da gelişerek özgürleşmek için geçmişin muhasebesini yaparak orada çözülmemiş olarak kalan problemleri yaşanan an’a taşıyıp, an’ın bilinciyle onları bilişsel süzgeçlerden geçirerek güncelleştirmektir bu. Çünkü, kendini özgürleştirmenin yolu, herşeyden önce, kendin olarak geliştiğin süreci bilişsel hale getirebilmekten geçer... Geçmişle hesaplaşmak da denilen bu süreç kendini bilme sürecinin olmazsa olmazı olduğu kadar, bilinç dışını bilinçli hale getirerek önündeki engelleri aşabilmenin de ön şartıdır...

MİLLET NEDİR, MİLLİYETÇİLİK NEDİR...

Millet ve milliyetçilik, millet haline gelme-uluslaşma- kavramlarının içinin boşaltıldığı, bunların içinde yaşanan süreçten-küreseleşme sürecinden- bağımsız olarak ele alındığı şu kaos ortamında, nerede bulunduğumuzu ve ne yapmak gerektiğini daha iyi kavrayabilmek için olayın tekrar baştan ele alınmasının yararlı olacağını düşünüyorum:

“Millet”, kapitalist üretim ilişkilerinin egemen olduğu toplumsal varlıktır. “Milliyetçilik” de bu toplumsal varlığın (milletin) kendini üretirken duygusal reaksiyonlarla oluşan benliğinin-nefsinin kendini ifade biçimi-duygusal bilinci- oluyor. Yani, toplumsal nefsin, kendi varlığını temel alan bir koordinat sistemine göre dünyayı, olayları ve nesnelere sübjektif olarak değerlendiriş tarzı oluyor.

Toplumsal varlık-benlik, toplumsal gelişme sürecinin her aşamasında, bu aşamada geçerli olan üretim ilişkilerine göre değişik biçimlerde oluşur, ortaya çıkar. Örneğin, çobanlıkla uğraşan bir toplum millet değildir, bir aşirettir. Bu durumda toplumsal varlığı-benliği temsil eden instanz da aşiret şefi tarafından temsil edilir. Böyle bir toplumda milliyetçiliğin karşılığı olan dünya görüşü-bakış açısı ise (İbn-i Haldun’un deyimiyle “asabiyyet”) aşiret toplumsallığı-bencilliği adını alır. Bazan buna “aşiret milliyetçiliği” de deniyor, ama bu doğru değildir. Milliyetçiliğin belirli bir toplum biçimine özgü bir bakış açısı olduğu gerçeğini karartıyor bu yaklaşım. Koordinat sisteminin merkezini o an varolan aşiret toplumunun merkezine koyupta dünyaya-olaylara onun içinden, onun açısından bakınca görünen tablodur işin özü...

Feodal bir toplumda ise bu görevi (toplumun merkezi varlığını-benliğini-temsil görevini) feodal bey üstlenir. Bu durumda oluşan dünya görüşüne de “feodal milliyetçilik” değil, feodal dünya görüşü denir.

Bizim gibi fetih yoluyla devletleşen bir aşiret toplumunda ise bunun yerini “Devletçilik” alıyor. Buradaki “Devletçiliğin” kapitalist devletin zaman zaman başvurduğu “devletçilik” politikasıyla hiçbir alakasının olmadığı altını çizelim... Osmanlı’nın “Devletçi” dünya görüşü, dünyaya “Tanrı’nın yeryüzündeki gölgesi” olan bir instanzı temel alarak bakmaktan kaynaklanır...

Kısacası, her durumda, neyin nasıl üretildiğine bağlı olarak ortaya çıkan üretim ilişkileriyle birlikte toplumsal varlık-kimlik ve onu temsil eden instanz da yeniden oluşurken, bu zemini temel alan bakış açısı-dünya görüşü de değişmiş olur.

İşte, kapitalist toplum söz konusu olunca, biz bu, kendini duygusal-reaksiyonlarla ifade tarzına “milliyetçilik” diyoruz.

Örneğin, dışardan gelen ve varlığımızı tehdit eden bir etki söz konusu olduğu zaman hepimiz milliyetçi kesiliriz! Bir tür kendini koruma duygusudur burada belirleyici olan. Ama sadece bu şekilde kendini koruma duygusu olarak ortaya çıkmaz milliyetçilik. Eğer o, yani milliyetçilik ruhsal dünyamıza yön veren bir faktör haline gelirse, o zaman işin rengi değişir. Bu durumda, kendi nefsinin-varlığını-benliğini- diğerlerinden üstün kılmaya-egemen olmaya dayanan bir dünya görüşü çıkar ortaya...

Peki bu otomatikman kötü bir şey midir bu? Duruma göre değişir! İnsanı ve toplumu duygusal ve bilişsel kimlikleriyle ata binmiş bir jokeye benzetirsek, eğer ipler binicinin, yani bilişsel benliğin elindeyse herşey normaldir, yani ortada endişe edilecek bir durum yoktur; ama eğer dizginler o toplumsal nefse-hayvana kaptırılmışsa, yani at jokeyi de kontrolü altına alarak almış başını gidiyorsa, o zaman bu gidiş kötüye doğru demektir. “Kılavuzu karga olanın”.. hesabı, toplum bir felakete-ideolojik bir hedefe-doğru gitmektedir!

Dış dünyayla ilişkilerde güvenli bir ortama sahip olmak, daha iyi yaşam koşulları istemek, hatta diğerlerinden daha avantajlı bir hale gelmek bütün hayvanların-insanların da- temel varoluş güdüsüdür. Bütün bunlarda karşı çıkılacak birşey yok, sorun burada yatmıyor! Niye güvenlik istiyorsun, neden kendini savunmaya çalışıyorsun, ya da neden daha iyi yaşam koşulları istiyorsun diye suçlayamaz kimse kimseyi! Sorun, insan olmakla, insan görünümü altında hayvanlık durumunda kalmak arasındaki farkta yatıyor! Hayvan söz konusu olduğu zaman, her durumda farklı bir duygusal reaksiyon biçimi olarak ortaya çıkan hayvansal nefse-benlik, insanla birlikte bu zeminin bir basamak üstüne çıkarak bilişsel bir kimliğin ortaya çıkması aşamasına varıyor. Ve insanı hayvandan ayıran yan da bu oluyor zaten. **İnsan, bilişsel kimliğiyle kendi içindeki hayvandan ayrılıyor. İnsan, ancak bu şekilde kendi atının sırtında, onu yöneterek hayat yollarında giden bir binici haline geliyor! Ters durumda ise, “insan” kendi içinde sahip olduğu bilişsel yeteneği de kullanır hale gelen bir canavar-insanın aklını da kullanan hayvan- durumuna geliyor!...**

MİLLETİN VE MİLLİ-ULUS- DEVLETLERİN DOĞUŞU

“Millet” ve “ulus” aynı kavramlar aslında. Biri Arapçadan dilimize girmiş, diğeri ise Türkçe. Ama özellikle son zamanlarda bir de başka anlamı ortaya çıktı bunların! “Millet” kavramını kullananlar geleneksel-burjuva çevreleri. “Ulus” ise daha çok kendini “sol” olarak gören “Devletçi ulusalcı” çevrelerin kullandığı bir kavram! “Ulusalcılık”, bu nedenle, utangaç-sol-Devletçi milliyetçilik anlamına da geliyor! Ne yapalım, bu ayırım da literatüre Türklerin katkısı olsun! Ben, yerine göre her ikisini de kullanıyorum!

Şimdi, ulus-millet gerçekliğinin nasıl ortaya çıktığını kavramak için kapitalizmin geliştiği dönemlere Ortaçağ Avrupa’sına dönüyoruz. (Bu konu 5. Çalışmada ayrıntılı olarak ele alınmıştır: www.aktolga.de 5. Çalışma)

KAPİTALİZM, “KENT” KOZASINDAN ÇIKAN O “KELEBEK”TİR!...

(Bakın “yeni”, “eskinin” içinde-hem de onun kendi elleriyle, çabasıyla-nasıl geliyor!...Diyalektik anlamda “kendini inkar” olayı budur işte! Bunu kavramadan kapitalizmden modern sınıfsız topluma geçişi anlamak imkansızdır!...)

Bu dönemde feodal beylerle krallar (krallar da aslında merkezde oturan feodal unsurlardı) “kent kurucuları” olarak birbirleriyle yarışıyorlardı, neden? Kendi bölgelerinde ticaret merkezleri yaratmak istiyorlardı da ondan. Çünkü, ticaret demek dünyanın başka bölgeleriyle bağlanmak-etkileşmek demektir. Kendi ürünlerini başkalarına satabilmek, onların ürünlerini satın alabilmek demektir. Ticaret, tek başına ele alındığı zaman yeni bir değer yaratmıyordu belki, yani “üretici bir çaba değildi”. Ama o, ülkeler ve toplumlar arasında bağlantılar kurarak,

üreticilerin kendi dar kabuklarının dışına çıkmalarını, onların evrenselleşmelerini sağlıyordu. Toplumlar arası etkileşmenin mekanizması ticaretle gerçekleşiyordu. Toplumlar ancak bu etkileşmelerle-ticari ilişkilerle- birbirlerine bağlanıyorlardı. Karşılıklı ilişkileri içinde birbirlerine göre varolur-gerçekleşir hale geliyorlardı. Dünyanın bütünleşmesine, tek bir sistem haline gelmesine giden yol buralardan geçiyordu.

Bir feodal beyliğin sınırları içinde gelişen bir kenti düşününüz. Feodal beylik yerel bir sistemdi, bu yüzden de statikti. En yakın çevresiyle ilişkileri içinde varoluyordu. Üretici güçleri son derece sınırlıydı. Bu yüzden de kentten sağlayacakları verginin peşinde idi feodaller. Bir de tabii çeşitli ihtiyaçlarını giderebilecekleri bir araç olarak görüyorlardı kenti. Kent ise dinamikti. Ticari ilişkileri sayesinde çok uzak yerlerle bile bağlantı halinde idi. Üreticiler arasındaki bağlantı kayışı gibiydi. Bu bağlantılar sayesinde ki, üreticiler kendilerinden çok uzaklardaki pazarlar için bile üretim yapıyorlardı. Pazar genişledikçe daha çok üretmekte, ürettikçe daha da zenginleşmekte, güçlenmekte idiler.

İşte bu süreç, üretici güçlerin gelişmesine neden olan bir süreçtir (**yani bu anlamda üretici güçlerin gelişmesine bizzat o feodal sistemin kendisi yol açar...**). Ve bu gelişmenin belirli bir noktadan itibaren de feodal sınırlar dar gelmeye başlar kent toplumuna. Feodallerle kentler arasındaki çelişkiler ön plana çıkar...

Bu noktadan itibaren kentlerin imdadına krallarla feodal beyler arasındaki çelişkilerin yetiştiğini görüyoruz. Duruma göre, kentler, aralarındaki çelişkiden yararlanarak feodal beylere karşı krallarla işbirliği yapmaya başlarlar. Ne de olsa krallar daha geniş bir çevreyi temsil etmektedirler. Feodal beylerin dar sınırlarının ötesine geçişte bir köprü olur bu ittifak. Birinci adım budur.

İkinci adımda ise, kentlerle krallar arasındaki çelişkilerin ön plana çıkmaya başladığını görüyoruz. Çünkü, son tahlilde kralın kendisi de bir feodaldır. Krallar kentleri kendi kontrolleri altında tutmak isterler. Kent toplumunun içinde gelişmeye başlayan üretici güçler ise artık bu feodal kabuğun içine de sığamaz hale gelmiştir. Tek çözüm yolu, kent kozası içinde palazlanan burjuva toplumun kendi devletini yaratarak kendi ayaklarının üzerinde durabilir hale gelmesidir. Ama nasıl?

Bu arada, birçok ticari birlikler kurulmakta, kentler arasındaki ticari ilişkiler alabildiğine gelişmektedir. Bu ilişkiler, aynı zamanda ticari rekabeti de birlikte getiriyordu tabii. Kentler arasında pazara hakim olma mücadeleleri de başlıyordu.

İŞTE, “ULUS DEVLETİN” ORTAYA ÇIKIŞI BÜTÜN BU ETKENLERİN SONUCU OLDU...

Feodal devlet-krallık- kabuğu altında gelişen ve geliştikçe de, rekabetin artmasıyla birlikte çıkarları farklılaşmaya başlayan kentler-burjuvazi-kendilerine yeni bir kimlik arayışı içine girdiler. Öyle ki, bu yeni kimlik onları hem eski feodal kimlikten ayırdetmeliydi, hem de rekabet halinde oldukları diğer kentlere göre kendi farklılıklarını ortaya koymalı, kendi varoluş-egemenlik alanlarını belirlemeliydi. Ekonomik varlıkları-çıkarları- onları, kimliklerini bu zemin üzerinde yeniden tanımlamaya zorluyordu. İşte, “ulus devlet”-„milli devlet“-yani kapitalist devlet bu arayışın sonucu oldu. Aynı kent kökeninden gelen, kültürel olarak aynı değerlere sahip olan (buradaki „kültür“ kent kültürüdür), aynı dili konuşan, ekonomik yaşantı birliği içinde olan ve bu zemin üzerinde bir beraberlik-birlikte varoluş duygusu geliştirmiş olan insanların birliği olarak doğdu milletler-uluslar. „Ulus devletler“ de bu ulusların pazara hakim olma süreci içinde şekillenen örgütlü toplumsal varlığını temsil ettiler. “Başkent” ise, ulus devlet olarak biraraya gelen kentler içinde başı çeken kent

oldu (Bizdeki “başkent’le” bunu kıyaslayınız (!), sadece bu bile iki tarihsel gelişme çizgisi arasındaki farkı açıklamaya yeter!.Hiç aklınıza geldi miydi bugüne kadar „başkent“ nedir diye düşünmek?). **Aslında, burada önemli olan ekonomik yaşantı birliğiydi, yani pazarın birliğiydi. Yoksa, kimin hangi aşiret kökeninden-etnik kökenden- geldiği, “alt kimliğinin” ne olduğu falan değildi burjuvaziyi ilgilendiren! Ekonomik yaşantı birliği, yani, insanların üretim ilişkileri içinde birbirlerine bağlı olmaları sistemin birliğini-varlığını- sağlamaya yetiyordu. Duygusal birlik, ulusal bilinç vs. hep bu zemin üzerinde geliyordu. Kültürel birlikten kasıt da, ekonomik yaşantı birliğinin oluşturduğu yeni yaşam tarzının bilinç dışı bilgisi temelinde oluşan bir birlikti. Yoksa, eski etnik-aşiret kültürünün, ya da feodal kültürün peşinde değildi burjuvazi. Tam tersine, kapitalist kültürün-yaşam bilgisinin, tarzının- yerleşmesi için bu eski kültürel alışkanlıkların, değerlerin yıkılması, değişmesi gerekiyordu. Ulusal bilinci ve ulus devlet gerçeğini ırk temeline-aşiret kökenine indirgemek daha sonra ortaya çıktı. İnsanları, “tarihten gelen stratejik derinlikleri-zihniyetleri” nedeniyle kendi uluslarının diğerlerinden daha üstün olduğuna inandırarak diğer uluslara hakim olma ideolojisi, kapitalist genişlemenin, dünya pazarlarına hakim olma hırsının-tekelci kapitalizmin sonucu oldu.**

Şimdi önce, kapitalizm altında üretici güçlerin gelişmesinin ne anlama geldiğini görelim. Bu gelişmenin kendi zıttına dönüşmesini ve serbest rekabetin yerini tekelciliğin almasını ise daha sonra ele alacağız.

KAPİTALİZM NASIL GELİŞİYOR, BİLGİ NEREDE-NASIL İŞİN İÇİNE GİRİYOR?...

Kapitalist neden üretir? Kâr elde etmek için! Bir malın-ürünün maliyeti ne kadar az olursa işverenin kazancı-kâr’ı da o kadar fazla olur. Yani, hammadde ucuz ve bolsa, işgücü de pahalı değilse, işveren o kadar çok kazanır. Daima, azami-daha çok- kâr peşinde koşan işverenler, bunun için, mümkün olduğu kadar maliyeti düşük tutmaya çalışırlar.

Ama hepsi bu kadar değil! Çünkü bir ürün, sadece bir işyerinde değil, birçok işyerinde üretilmektedir. Bu yüzden, belirli bir ürünü kim daha ucuza üretiyorsa ve kimin malı daha kaliteliyse, onun malı daha çok alıcı bulacağı için onun kazancı daha fazla olacaktır. Aynı toplumun içindeki birbirine rakip firmaların, aynı malı daha ucuza ve daha iyi kalitede üretebilmeleri ise (diğer faktörlerin yanı sıra), daha çok bilgiye sahip olmayla mümkündür. Örneğin, bir malı daha gelişmiş bir makine kullanarak daha ucuza üretebilirsiniz. Ama bunun için de önce o daha gelişmiş makineye ilişkin bilgiye sahip olmanız gerekir. Kalite sorunu da böyledir. Maliyeti yükseltmeden, daha iyi kalite mal üretebilmenin yolu da gene daha çok bilgiye sahip olmaktan geçer.

ÜRETİCİ GÜÇ NEDİR?

“Kapitalizmin üretici güçleri geliştirdiğini” söyleriz, nedir bu “üretici güç”, kim, hangi güçler üretirler bir malı? Makineler midir, teknik midir üretici güç? Üretici güç önce insandır, sonra da çevre-yani doğa. Bütün o makineler, teknik vs. bunlar hep insanın uzantılarından başka birşey değildir. Bir işçi, hammaddeyi eliyle de işleyebilir, bir makineyle de. İşin özü, yani işleme olayı-üretim olayı değişmiyor bununla. Ama, makine kullanarak üretince daha hızlı, daha çok üretebiliyorsunuz. Ya da, makine kullanarak, elle yapamayacağınız işleri de yapabiliyorsunuz. Ancak, son tahlilde, işi yapan insandır. Üretici güçlerin gelişmesi de insanın gelişmesidir.

Peki insan nasıl gelişiyor? Daha çok bilgiye sahip olarak. O halde, üretici güçlerin gelişmesinden kasıt, üreten insanların daha çok bilgiye sahip olmalarıdır. Daha ileri düzeyde üretebilme olayının özü, insanların çevreden-doğadan alınan madde-enerjiyi-informasyonu

sahip oldukları daha ileri düzeydeki bilgiyle işleyebilmeleridir. Teknik vs. bunların hepsinin altında yatan bilgidir. Teknik havadan gelmez. Daha ileri tekniği daha çok bilgiye sahip insanlar yaratır. O teknik denilen şey de bir üründür aslında. Ve ürün hammaddenin bilgiyle işlenmesi sonucunda oluşur.

Şimdi geldik sistemin-kapitalist sistemin üretici güçleri nasıl geliştirdiğine: Üretici güçlerin gelişmesi insanın gelişmesidir dedik. İnsanın gelişmesi ise, onun bilgi seviyesinin yükselmesidir. Peki insanların bilgi seviyeleri nasıl yükseliyor?

İnsan, çevreyle-doğayla etkileşerek varlığını üretiyor. Bir mücadele bu. İnsanın doğayla mücadelesi. Bu mücadelede ayakta kalabilmenin, daha iyi yaşam koşullarına sahip olabilmenin yolu ise doğayı-çevreyi bilmekten geçiyor. Yani ne kadar biliyorsan o kadar insansın ve o kadar “iyi” yaşam koşullarına sahip olabiliyorsun. Bilme sürecinin arkasında yatan motivasyon budur. **İşte, daha çok kâr elde etmek için daha çok bilgiye sahip olmak gerektiğinin bilincinde olan kapitalistler de, insanın bu temel varoluş güdüsünü kullanırlar. Daha iyi yaşam koşullarına sahip olabilmeleri için daha çok bilgi üretmeleri gerektiğine ikna ederler insanları. Gerekirse bu süreci finanse de ederler, teşvik ederler. Çünkü, bilmektedirler ki, o bilgiyi üreten bireylerin, ellerinde sermaye olmadan bu bilgileri üretim sürecine sokarak kendilerine rakip hale gelmeleri mümkün değildir (Bu, şimdiye kadar-21.Yüzyıla gelene kadar- böyleydi ama şimdi artık değişti!).**

Kısacası, azami kâr peşinde koşan kapitalistlerin, rekabet ortamında, bir malı daha ucuza ve daha iyi kalitede üreterek rakiplerine karşı üstünlük kazanabilmelerinin yolu daha çok bilgiye sahip olmalarından geçiyordu. İşte, kapitalizmin azami kâr yasasıyla, üretici güçleri geliştirmesi arasındaki ilişki budur. Yani kapitalistler, azami kârı elde etmek için üretici güçleri geliştirirler. Kapitalizmin serbest rekabetçi döneminin esası budur.

Şimdi burada bir nokta koyalım! Çünkü buraya kadarki sürecin bir mantığı var. İşin özü kâr elde etmeye dayanıyor. Sistemin hareket ettirici gücü bu. Sistem kendi varlığını-benliğini bu motivasyonla üretiyor. Kâr elde edebilmenin ön koşulu ise, bir malı daha iyi kalitede, daha ucuza üretebilmek. Yani rekabet mücadelesinde galip gelebilmek. Buna, yeni bilgileri üretmek ve sonuç olarak üretici güçleri geliştirmek de eklenince, sistem geliştirici, ilerletici bir özelliğe sahip olmuş oluyor. Böyle bir zemin üzerinde gelişen toplumsal benlik-nefs ve buna bağlı olarak ortaya çıkan milliyetçilik de, bir malı daha iyi kalitede, daha ucuza üreterek başarılı olmaya, yaşam seviyesini yükseltmeye ve bununla övünmeye dayanan bir duygu olarak ortaya çıkıyor. Yani, işin özü gene “benliğe” bencilliğe, “ben daha iyiyim”e dayanmaktadır ama, bu “ben” ürettikleriyle övünen bir ben olduğu için bir yerde zararsız bir benliktir! Hatta, rekabeti teşvik edici bir benliktir...

SERBEST REKABET TEKELLERİ DOĞURUYOR...

Ama bu hep böyle devam etmez! Bu gelişme-ilerleme belirli bir noktaya ulaştığı zaman kendi içinde kendi zıttına dönüşmeye başlar, serbest rekabet tekelleri doğurur. Serbest rekabetçi kapitalizmin yerini tekelci kapitalizm almaya başlar.

Serbest rekabetin yerini tekel egemenliğine bırakması, kapitalizmin gelişme sürecinde esasa ilişkin çok önemli bir olaydır. Azami kâr elde etmeyle daha çok bilgiye sahip olma arasındaki bağlantının sona erdiğini gösteriyordu bu. Kapitalizm altında üretici güçlerin artık gelişemez hale geldiğini, gelişmenin, ilerlemenin durduğunu gösteriyordu. Yeni bilgilerin üretilmesinin, yeni ve daha ileri teknolojilere sahip olmanın, daha iyi, daha ileri kalitede mallar üretmenin anlamsız hale geldiği bir ortamda ise ne gelişme olurdu ne de ilerleme. Daha çok bilgiye sahip olmayla rekabet

mücadelesi ve azami kâr elde etme arasındaki ilişki koptuğu an herşey bitiyordu. Daha çok bilgiye sahip olmak artık geriden gelenlere bir üstünlük sağlayamıyordu, çünkü o bilgiyi üretime sokarak en büyüklerle rekabet edebilecek kadar gücü yoktu küçüklerin. En büyüklerin ise umurunda değildi bütün bunlar! Onlar zaten tekel egemenliği sayesinde istedikleri fiyatı ve kaliteyi piyasaya dikte ettirebiliyorlardı. Onlar için daha çok kâr elde etmenin yolu artık daha çok bilgiye sahip olarak daha iyi kalitede mal üretmekten değil, başka alternatifi olmayan tüketicilere ellerindeki malı dayatmaktan geçiyordu. Yeni bilgilere sahip olarak bunları üretim sürecine sokmanın motivasyonu kalmamıştı ortada. Çünkü, yeni bilgiler demek yeni üretim teknikleri demektir. Eski makinelerin vs.yerine yenilerinin konulması demektir. Ortada zorlayıcı bir neden yokken tutarda buna yanaşır mıydı tekelciler! Onlar nasıl olsa satıyorlardı mallarını. Rekabet de yoktu ortada! Çok bilen de bildiği varsın kendisinde kalsındı umurunda mıydı tekelci kapitalistlerin!.. Ya da, her ihtimale karşı gene de, belki birisi bu bilgileri kullanarak kendisine rakip çıkar diye, bastırıyorlar bir miktar parayı ve satın alıyorlardı o bilginin patent hakkını da; sonra da atıyorlardı çekmecelerine!

İşte bütün o 19 ve 20. Yüzyıl'lara damgasını vuran sürecin özü, esas budur. Şimdi, bu sürecin nasıl geliştiğini ve dünyayı nereye götürdüğünü kavrayabilmek için tabloda eksik kalan yerleri tamamlamaya çalışalım:

DÜNYANIN PAYLAŞILMASI...

Ulusal düzeyde bardak dolmuş su dışarıya taşmaya başlamıştı. Ulus devletle içiçe geçmiş sermayenin dünyaya açılma zamanı gelmişti artık. Bir adım daha atınca, kapitalizm kapitalist emperyalizm haline gelir.

"Emperyalizm, genel anlamda, kapitalizmin bazı özelliklerinin gelişimi ve doğrudan doğruya devamı olarak ortaya çıkmıştır. Ama, kapitalizm, kapitalist emperyalizm haline ancak gelişmesinin belirli ve çok yüksek bir düzeyinde, kapitalizmin esas özelliklerinden bazıları kendi karşıtlarına dönüşmeye başladığı zaman; kapitalizmin yüksek bir iktisadi ve toplumsal yapıya geçiş döneminin bazı öğeleri bütün gelişme çizgisi boyunca biçimlenip belirdiği zaman gelebilmiştir. Bu süreç içinde iktisadi yönden en önemli olay, kapitalist serbest rekabetin yerine kapitalist tekellerin geçmesidir. Serbest rekabet, kapitalizmin ve genel olarak meta üretiminin temel niteliğidir; tekel ise serbest rekabetin tam karşıtı oluyor"

"Emperyalizmin olanaklı en kısa tanımını yapmak gerekseydi şöyle derdik: emperyalizm, kapitalizmin tekelci aşamasıdır". "Emperyalizm, tekellerin ve mali sermayenin egemenliğinin kurulduğu; sermaye ihracının birinci planda önem kazandığı; dünyanın uluslararası tröstler arasında paylaşılmasının başlamış olduğu ve dünyadaki bütün toprakların en büyük kapitalist ülkeler arasında bölüşülmesinin tamamlanmış bulunduğu bir gelişme aşamasına ulaşmış kapitalizmdir". (Alıntılar Lenin'in , "Emperyalizm" adlı eserinden)

EMPERYALİZM EGEMENLİKTİR, SAVAŞÇI OLMAYI GEREKTİRİR

"Emperyalizm bir ilhak eğilimidir".."Emperyalizmin ayırıcı özelliği sınai sermayede değil, ama tümüyle mali sermayededir".."Emperyalizm, yalnızca tarım bölgelerini değil, hatta en yüksek ölçüde sanayileşmiş bölgeleri de ilhak etmek istemesiyle belirlenmektedir (örneğin, Belçika'nın Almanya'nın iştahını kabartması, Lorraine'in Fransa'nın ağızını sulandırması böyledir); çünkü, birincisi, dünyanın paylaşılmasının tamamlanmış olması, yeni bir paylaşma durumunda, her çeşit toprağa el atılmasını gerektirmektedir; ikincisi, emperyalizm için başta gelen şey egemenlik için çalışan büyük güçler arasındaki rekabettir; yani doğrudan doğruya kendisi için değil, rakipleri zayıflatmak, onların egemenliklerini sarsmak için de toprak ilhak edilmektedir. Belçika İngiltereye karşı bir destek noktası olarak Almanyayı ilgilendirmektedir;

İngiltere'nin Bağdat'a ihtiyaç duyması ise, buranın Almanya'ya karşı bir destek noktası olarak kullanılmasındaki elverişliliğidir" vb...

KAPİTALİZMİN GELİŞMESİNİN EŞİT ORANDA OLMAMASI YASASI...

“Kapitalist düzen içinde nüfuz bölgelerinin, çıkarların, sömürgelerin paylaşılması konusunda, paylaşmaya katılanların gücünden, bunların genel iktisadi, mali, askeri vb. gücünden başka bir esas düşünülemez. Oysa paylaşmaya katılanların gücü aynı şekilde değişmemektedir, çünkü kapitalist düzende farklı girişimlerin, tröstlerin, sanayilerin, ülkelerin eşit şekilde gelişecekleri düşünülemez. Almanya, yarım yüzyıl kadar önce kapitalist gücü o zamanki İngiltere'nin gücüyle kıyaslandığında, zavallı, önemsiz bir ülkeydi; Rusya'yla kıyaslandığı zaman Japonya da aynı durumdaydı. On ya da yirmi yıllık bir süre içinde emperyalist güçlerin nispi kuvvetlerinin değişmeden kalacağını söyleyebilir miyiz? Kesinlikle söyleyemeyiz. Bu koşullar içinde barışçı ittifaklar savaşlardan doğarlar ve yeniden savaşları hazırlarlar. Egemenlik, ilhak ve üstünlük üzerine kurulu emperyalist politikanın esası budur”. İşte, birinci ve ikinci Dünya Savaşları, tekeli kapitalist ulus devletlerin dünyayı yeniden paylaşmak için çıkardıkları iki büyük savaş, bu zemin üzerinde gerçekleşti” ...

ULUS DEVLET NASIL-NEDEN ÇÖZÜLÜYOR...

Sermayenin yoğunlaşmasının ve merkezileşmesinin serbest rekabeti nasıl saf dışı bıraktığını, tekellerin-finans kapitalin nasıl doğduğunu, bir işletme sistemi olarak tekeli devlet kapitalizminin serbest rekabetin yerini nasıl aldığını gördük. Lenin'in Emperyalizm teorisinin nasıl ortaya çıktığını da biliyoruz. Bu zeminde yükselen 20.Yüzyıl'ın devrimlerini-devrim anlayışını biliyoruz. Ama bütün bunların yanı sıra bilmemiz gereken bir şey daha var : Bu süreç de, yani serbest rekabetin inkârı ve tekellerin doğuşu süreci de, zaman içinde gene kendi inkârını yaratır. Ve öyle olur ki, tekeli kapitalizm yerini tekrar-ama bu kez bir üst düzeyde- bir başka tür serbest rekabete-serbest rekabetçi kapitalizme bırakır. Eskiden ulus devletin kanatlarının altında gelişen ve ulus devletin açtığı yolda dünyanın paylaşılması mücadelesi içinde varolan sermaye de, buna bağlı olarak, tıpkı o kabuklarını delerek uçup giden ipek böceği kurtçuğu gibi, ulus devlet kabuğunu sırtından atarak dünyanın dört bir yanına gitmeye-yayılmaya başlar. İşte, sosyalist sistemi de çökerten o küreselleşme sürecinin dinamiği budur, 21.Yüzyıl'ı doğuran sürecin diyalektiği budur. Bugün bunu, bu süreci görmeden başka hiçbir şeyi görmek ve anlamak mümkün değildir artık dünyamızda (Bu noktaya nasıl geldiğine ilişkin olarak bu konuda daha geniş açıklamalar için bak: <http://www.aktolga.de/t5.pdf> s.290 dan itibaren...

Evet, bilginin demokratikleşmesidir işin özü. Buna bağlı olarak da tabii, teknolojik devrimdir. Küreselleşmenin fotoğrafını çektiğiniz zaman görünen tablo budur. Bütün bunlar doğru. Ama, görünen bu tablonun altında bir de çıplak gözle görünmeyenler var: Bilgi nasıl demokratikleşti? Tekel egemenliği nasıl kırıldı da üretici güçlerin gelişmesi anlamına gelen teknolojik bir devrim gerçekleşti? Nasıl oldu da sermaye, arkasında ulus devlet desteği olmadan dünyanın dört bir yanına elini kolunu sallayarak gidebilir hale geldi? Bu sorulara da cevap verebilmek lazım. Öyle ya, tekeli kapitalizm altında yeni bilgiler üretilmiyordu hani!. Üretilenler de tekellerin koyduğu engelleri aşamıyordu!. Nasıl oldu da bu engeller aşılabildi? Bilginin demokratikleşmesi ve teknolojik devrim denilen olay nasıl oldu da küreselleşme olarak ifade ettiğimiz sonuca yol açtı? Bu sorulara cevap vermeden küreselleşmeden bahsettiğiniz zaman derler ki o zaman size: “Ne değişti kardeşim, kapitalizmde ne değişti de bilgi demokratikleşti, sistem küreselleşti? Nasıl olur da tekellerin, tekeli kapitalizmin yerini yeniden serbest rekabetçi bir düzen-kapitalizm alabilir”? Bu türden sorulara verilecek cevaplar, kafa yapıları 20.Yüzyıl'ın eski dünyasının içinde şekillenmiş olan statükocu kuşak için bir tür ideolojik varlık

sorunudur! Çünkü eğer durum gerçekten böyle ise, o zaman 20.Yüzyıl'a damgasını vuran bütün o eski devrimci-teorik bilgi temellerinin gözden geçirilmesi gerekecektir!. Ama sadece teorik temel -ya da zeminlerin de değil, bütün bir devrim anlayışlarının da gözden geçirilmesi gerekecektir!. Çünkü devrimin-Leninist sosyalist devrim anlayışının-teorik gerekçesi, tekellerin-tekelci kapitalizmin-üretici güçlerin gelişmesini engellemesi idi. "Üretici güçler kapitalizm altında tekelci işletme sisteminden dolayı artık gelişemeyecekleri için sosyalist devrim tek yol haline geliyordu". Bu nedenle, eğer üretici güçler kapitalizm altında yeniden gelişmeye başlamışlarsa, o zaman bütün o devrim anlayışlarının da yeniden gözden geçirilmesi gerekecektir!..

Şimdi elinizi vicdanınıza koyun ve söyleyin, bugün dünyanın her yerinde kapitalizm altında üretici güçler gelişiyor mu gelişmiyor mu? Hayır gelişmiyor diyorsanız diyecek lafım yok size!!.. Ama yok eğer, üretici güçler kapitalizm altında geliyorsa da, o zaman bunun başka izahı yoktur: Tekel egemenliğinin kırıldığı anlamına gelir bu. İşte, küreselleşme denilen olay da budur zaten. Hem bilginin demokratikleşmesinden bahsedeceksin, hem de halâ tekel egemenliğinden-tekelci kapitalizmden, olur mu böyle şey! E, o zaman, tekel egemenliği yoksa artık, ne var bugün onun yerine? Nedir şu an üretici güçlerin dünyanın dört bir yanında olağanüstü boyutlarda gelişmesini sağlayan? Bunun adı, yeni tipten bir serbest rekabet düzenidir. Küreselleşmeye neden olan da budur zaten.

Serbest rekabeti görmeden küreselleşmeden bahsetmek abesle iştigaldir. Hem eski "solcu" tezleri terketmeyeceksin, hem de küreselleşme sürecinden bahsedeceksin!. Minareyi eski kılıfına sığdırmaya çalışmaktır bunun adı!..

DÜNYA NEREYE HANGİ NOKTAYA GELDİ...

Ulus devletin çözülmesi olayı son zamanlarda en çok tartışılan konulardan birisidir. Peki ne demek bu, nasıl çözülüyor ulus devlet? Dışardan baktığın zaman hepsi de yerinde duruyorlar o eski "ulus devletlerin"! Buna rağmen nasıl çözülüyor bunlar?

Bugün dünyamız bir kabuk değiştirme-ya da kendi kendini yeniden üretme- sürecini yaşıyor. Kısaca "küreselleşme süreci" olarak tanımladığımız süreç, 20.Yüzyıl'ın ulus devletlerden oluşan "uluslararası dünya sisteminin" içinden 21.Yüzyıl'ın küresel anlamda tek bir dünya sisteminin-toplumunun ortaya çıkması sürecidir. Bu nedenle, "ulus devletler ve bunlardan meydana gelen uluslararası dünya sistemi yok oluyor, küreselleşme süreciyle bunun yerini tek bir dünya sistemi almaya başlıyor" derken buradan hemen eski dünyanın artık yok olduğu sonucu çıkarılmamalıdır!!...

Bunun bir doğum süreci olduğunu söylemiştik. "Küreselleşme süreci" de işte bu doğum olayının adıdır zaten. Bu nedenle, içinde yaşadığımız "geçiş süreci" iki dünyanın-iki dünya sisteminin bir arada var oldukları bir geçiş aralığına tekabül ediyor... Bu açıdan, şu anda dünyanın dört bir yanında süregelen bütün o savaşların olduğu kadar ülkelerin kendi içlerindeki altüstlüklerin altında yatan da (diğer yerel nedenlerin yanı sıra) 20.Yüzyıl'ın ulus devletler dünyası ve bu dünyaya ilişkin dünya görüşleri-paradigmalar ile, 21.Yüzyıl'ın küreselleşme dünyası ve paradigması arasındaki çelişkidir... Arap Baharı sürecinde yaşananların da, bugün Türkiye'nin içinde yaşanan altüstlüklerin de nedeni hep budur. Ama buradan hemen, tarafların "eski" ve "yeniyi" temsil edecek şekilde kristalize olmuş güçler olduğu ve bu anlamda bir tarafta "eski" varken öte tarafta buna karşı savaşan dört dörtlük bir "yeni" var sonucunu çıkarmamak lazım! "Yeni" ve "eskinin" her durumda içiçe olduğu bir

mücadeledir bu. Tarafların hepsinin de aynı anda kendi içlerinde yeni ve eskiyi birlikte barındırdıkları bir süreçtir. Öyle ki, birbirleriyle savaşıyorlar aynı anda kendi içlerinde de bir savaş veriyorlar... Çünkü sistem bir bütün olarak değişirken onun içindeki elementler de kendilerine göre bir değişim sürecini yaşıyorlar... Burada önemli olan, her durumda, çelişkiler yumağı içinden-işin görünümüne aldanmadan-iki yüzyıla ilişkin paradigma farklılığını, mücadelenin de aslında bu farklılıktan kaynaklandığını görebilmektir...

NEDEN TOPLUMSAL PSİKOTERAPİ...

Ulusların tek bir dünya toplumu-sistemi içinde erimeye doğru yol aldıkları süreç, aynı zamanda, insanlığın tarihsel evrimi içinde gelişerek şu ana kadar gelen bütün kimliklerin-kültürlerin tek bir kimliğe-kültüre doğru evrildikleri bir süreçtir de. Bunu, dağlardan tepelerden gelen ve denizin varlığında bütünleşerek yok olan sayısız derelerin ırmakların durumuna benzetebiliriz.

Bu öyle bir diyalektiktir ki, ilk bakışta anlaşılması çok zor gibi geliyor insana! Düşünün, şimdiye kadar kendi kimliklerini geliştirme olanağı bulamayan bütün o yerel unsurlar şimdi tam buna olanak bulmuşken, bu sefer de küresel bütünün varlığında yok olma “tehlikesiyle” karşılaşınca ilk anda buna karşı tepki duyuyorlar! Ne kadar ilginç değil mi, onlara kendi kimliklerini öne çıkarma olanağı veren küreselleşme süreci, aynı anda, onların bir başka sürecin içinde kendi varlıklarında yok olmalarına da yol açıyordu! Kapitalistleşme süreci içinde henüz daha tam olarak gelişmemiş ama bilinçdışı olarak var olan kimliklerin, tam gelişme olanağı bulmuşken bu sefer de bir üst kimliğin içinde eriyerek yok olurken buna karşı durma reaksiyonudur bu! Bir yanı sıra ilerici bir duruş; çünkü ilk kez kendini geliştirme olanağı bulmuşsun ve bunu kullanmak istiyorsun; ama öte yandan da gerici bir çabadır, çünkü süreç senden daha fazlasını talep ettiği halde sen bir öncekine sarılmış olarak onun karşısına çıkıyorsun!...

Peki bu çelişki nasıl çözülecek, böylesine ilginç bir durumda nasıl olup da işin içinden çıkılacak?

Bir örnek, Türkler ve Kürtler!

Küreselleşme süreciyle birlikte ilk kez kendi kimliklerini geliştirme, biz de varız deme olanağı buluyor bu insanlar ve haklı olarak ellerine geçen bu fırsatı kullanmak istiyorlar. Sen ise tutuyorsun tam bu anda diyorsun ki, “arkadaşlar ulus yaratma, ulus devlet oluşturma çağı sona ermiştir, artık ileriye bakalım!... Bırakınız yeni ulus yaratmayı, ulus devlet kurmayı, varolan uluslar bile artık bugün daha üst bir küresel kimlik içinde bütünleşerek kendi varlıklarında yok olma sürecine giriyorlar”!... Bu insanların bu türden bir söylemi öyle hemen kolay bir şekilde anlamaları mümkün müdür? Tabii ki hayır! Bu durumda hemen kendi etraflarına milliyetçi bir kabuk oluşturarak seni de 20.Yüzyıl zihinsel dünyası içinde buna uygun bir yere oturtuvereceklerdir, bu kadar açık!...

Bu nedenle, daha ileriye gidebilmek için, tarihsel olarak oluşarak bugüne kadar gelmiş- ne kadar gelişebilmişse o kadar gelişerek gelmiş- bulunan bütün

kimliklerin-kültürlerin-bilinçdışı yaşam bilgilerinin ortaya çıkmasına, bunların bilinçli hale gelerek kendini ifade etmesine olanak tanımak gerekir. İşte benim, (20.Yüzyılda çözülmüş olması gerektiği halde) şu ana kadar kimlik sorununu hala tam olarak çözememiş olan toplumların tam o 21.Yüzyıla geçiş noktasında (isterseniz buna “sırat köprüsü”de diyebiliriz!) toplumsal düzeyde bir psikoterapiye ihtiyacı var deyişimin anlamı budur...

TÜRKİYE NEREYE, HANGİ NOKTAYA GELDİ..

Şöyle, önyargısız olarak etrafınıza bir bakın diyeceğim; eğer bunu başarabilerseniz, Türkiye’de kapitalizmin büyük bir hızla geliştiğini göreceksiniz! Üstelikte bu öyle “Kemalistlerin”-ve de milliyetçi solcuların-falan dediği gibi “üretici güçlerin gelişmesini engelleyen tekeli bir kapitalizm” falan değildir, gelişmeci-global zincirin parçası haline gelmiş bir kapitalizmdir. Buna bağlı olarak da üretici güçler muazzam bir hızla gelişmekte, insanların yaşam seviyesi yükselmektedir.

Sonra, gelişen bu kapitalizmin kendine özgü bir kapitalist yaşam biçimini-kültürü-de beraberinde getirdiğini, insanları Kürt, Türk demeden pazar ekonomisinin taşları arasında eşitleştirerek birleştirip, onlara kapitalist üretim ilişkileri içindeki yerlerine göre Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı esasına dayanan bir üst kimlik kazandırdığını göreceksiniz. İnsanlar varlıklarını, kimliklerini artık beraberce içinde buldukları bu üretim süreci içinde üretmektedirler. Onların karınlarını doyuran işleyiş ve varoluş süreci budur. Artık yapılması gereken şey, hayatın içinde gerçekleşerek maddi bir güç-unsur haline gelen bu oluşumu yasalarla tesbit etmek-yeni bir anayasayla- bilince çıkarmaktır.

“Türk” ve “Kürt” kimliklerine gelince; bunlar tarihsel-kültürel-bilinç dışı duygusal alt kimlikler olarak hayatın içinde yaşamaya devam edeceklerdir. Ama artık hiçbir zaman belirleyici üst kimlik haline gelemeyiz. Çünkü, ne “Türk” Türk olduğu için daha iyi bir işçi ya da işveren olabilir, ne de “Kürt” Kürt olduğu için daha üstün üretici yeteneklere sahiptir!.. Kimlik sorunu söz konusu olduğ zaman “çözüm” ve yapılacak iş, “bırakınız, özgürce-nasıl istiyorlarsa o şekilde kendilerini ifade etsinler”den başka birşey olamaz, olmamalıdır. Çünkü, Türkiye gibi kapitalizmin gelişmesiyle uluslaşma ve küreselleşme süreçlerinin bir arada yaşanıldığı bir ülkede bu işin başka yolu yoktur. Düşünsenize, hem ulusal bir kimlik oluşturma sürecini yaşıyorsunuz, ama hem de küreselleşme dinamiklerine bağlı olarak “kendi varlığınızda yok olarak” küresel bir kimliğe sahip olma sürecini...

Bu iki süreci birlikte yaşamının ortaya çıkardığı sorunları çözebilmenin pratik olarak tek bir yolu vardır: Yerelden yönetim temeli üzerinde yükselen bir demokratikleşme!.. Böyle bir durumda zorla hiçbir sorun çözülemez... Tam tersine, zor, gelişmeyi ilerlemeyi engelleyen başlıca faktör haline gelir... Bırakınız herkes kendini istediği gibi ifade etsin, özgürce yönetime katılsın, bireysel ve yerel düzeyde özyönetimi içselleştirerek hem kendi kimliğini daha da geliştirme olanağı bulsun, ama hem de aynı zamanda küresel süreçlerle bağlantı kurarak kendi varlığında yok olma diyalektiğini yaşasın...

ULUSLAŞIRKEN KÜRESELLEŞMEK ÜZERİNE DEVAM...

1- Evet, uluslaşırken küreselleşmek diyoruz!..Ya da, uluslaşırken yukardan aşağıya doğru yaratılan pozitivist “ulusalcılık” kabuğunu kırarak küreselleşme sürecinin bir parçası haline gelmek!... İşte, Türkiye’de Türklerin ve Kürtlerin yaşadıkları sürecin diyalektiği budur! Türk ve Kürt “ulusalcılarının”-ulusalci “solcu” ve “sağcılarının”, ya da, her iki tarafın da etnisite peşinde koşan

20.Yüzyıl kalıntısı “milliyetçilerinin”- daha başka bir deyişle de, Osmanlı’dan bu yana yukardan aşağıya doğru devlet eliyle ulus yaratmaya yönelik kültür ihtilali sürecinin ürünü olan milliyetçi toplum mühendislerinin, onların ideolojik etki alanı içinde olan insanların bir türlü kavrayamadıkları sürecin diyalektiği budur!... Ve işte bunun içindir ki, yani bugün gövdeleriyle 21.Yüzyıl’ın küreselleşme sürecini yaşadıkları halde zihinsel dünyalarıyla hala 20.Yüzyıl paradigmaları içine sıkışmış halde kalan Türklerin ve Kürtlerin toplumsal düzeyde bir psikoterapiye ihtiyaçları var!

2- Ama bugün kendi içinden “yeni” çıkarmaya çalışan, kendi diyalektik inkarını yaratma sürecinde olan sadece Türkler ve Kürtler mi? Gövdeleriyle- yani maddi gerçeklikleriyle- 21.Yüzyılı yaşıyor olsalar da, 20.Yüzyıl’da yaşanan belirli travmalar nedeniyle zihinsel dünyalarıyla hala bir türlü 20.Yüzyıl paradigmalarının içinden çıkamayan bütün diğer ulusların-halkların da bu geçişi kazasız belasız gerçekleştirebilmeleri için toplumsal düzeyde psikoterapiye ihtiyaçları var!...

ÖRNEĞİN, RUSLARIN NE İŞİ VAR SURİYE’DE?...

Putin Rusya’sını ele alalım (Çin’i de bu kategoriye dahil edebilirsiniz, çünkü onların da gövdeleri 21.Yüzyıl’da olduğu halde kafaları hala 20.Yüzyılda!!) Soruyorum ben şimdi, Rusların ne işi var bugün Suriye’de? “Suriye’ye askeri üs inşa ederek orada kalıcı hale geleceklermiş”! Ne olacak peki üs inşa edecekler de!! Ruslar Suriye’de on tane askeri üs inşa etseler ne olacak!? Ben onların bu davranışlarını, 20.Yüzyıl başlarında dünyanın yarısına hükmeden Sovyet İmparatorluğunu kaybederek yaşadıkları o büyük travmaya bağlıyorum. İşte, 21.Yüzyıl’a geçiş aralığında onların da bu yüzden psikoterapiye ihtiyacı var!...

Bazıları saf saf “yeni bir paylaşım mücadelesinden” ve bu bağlamda “üçüncü dünya savaşından” falan bahsediyorlar!!... Hangi “paylaşım mücadelesiymiş” bu söyler misiniz bana? Kim neyi paylaşmaya çalışıyor? Dünya pazarlarının ulus devletler ve onlara etle tırnak gibi bağlı olan sermaye güçleri tarafından paylaşımı 20.Yüzyıl’la birlikte sona ermedi mi?... Bugün artık daha fazla pazar payına sahip olmak için sermayenin güçlü bir ulus devlete ihtiyacı var mı?... Daha iyi kalitede malları daha ucuza üretebilmek, katma değeri yüksek mallar üretebilmek yetmiyor mu?...

Herkese soruyorum : Rusya hangi malı, ya da malları daha iyi kalitede ve daha ucuza üretebiliyor da (katma değeri yüksek hangi malları üretebiliyor da) bunları dünya pazarlarında satamadığı için pazar payını genişletme amacıyla yeniden paylaşım mücadelesine kalkıyor; bu nedenle Suriye’ye müdahaleye ediyor!!..

Gene bazıları diyorlar ki (isim vermiyorum!), “Rusya’nın Suriye ısrarı Esed değildir, bu ısrar, Doğu Akdeniz çıkışlarını, başta Güney Gaz Koridoru olmak üzere, güney enerji geçişlerini ve Halep-Lazkiye iktisadi çevrimini kontrol etmek içindir”!..

Ne anladınız şimdi bu cümleden? Tam bir laf salatası!... Kardeşim tekrar soruyorum, Rusya Suriye’ye girince Ortadoğu’daki hangi enerji akışını kontrol edebilecek?... “Buralar Osmanlı müküdür” falan diyerek buna heveslenenler olmuştu hatırlarsanız!!- (Öyle anlaşılıyor ki hala da bu hevesleri kursaklarında duruyor!!) Ne oldu sonra,

görüyoruz sonlarını, olmayacak duaya amin diyebilmek için herkesle düşman haline geldiler!... “Üst akıl” falan diye tu kaka etmeye kalktıkları “Batı”, şimdi Ruslar da Suriye’de işin içine girince yeniden baş tacı haline geldi!! “Nato bizi koruyacakmış”!... Madem öyle de niye tuttun da “Şanghay Birliğine bizi de alın” falan diye Putin’e yalvardın!!.. İşte böyle, 21.Yüzyıl kulvarında koşarken kendini 20.Yüzyıl gücü sanarak kulvar değiştirmeye kalkarsan böyle gülünç duruma düşersin!! Bunlar hikayedir!... Suriye’ye üs falan kurarak hiçbir halt elde edemezsiniz-ne bizimkiler, ne de Rusya veya Amerika!!- Bu türden ulus devlet histerileri sadece 20.Yüzyılda yaşanan travmaların sonucudur. Yani demiş oluyor ki Putin, “dünya tek kutuplu değildir, biz de varız”!!... Hala o eski “kutup” anlayışı!!... Tamam kardeşim, siz de var olun!! Olun da, dünya değişti artık!!.. Suriye’ye üs kurmayla dünya pazarlarında söz hakkı fazla olan bir “kutup” haline gelemezsiniz!! Bunlar hep 20.Yüzyıl kalıntısı ruh hallerinin sonucudur... Bu türden davranışların varacağı tek bir yer vardır: Kendini attığın bataklığın içinde debelenip durmak!! Hani nerde senin “Silikon Vadin”!!.. Katma değeri yüksek hangi malları üretebiliyorsun sen ondan haber ver... Uçak gemin varmış, nükleer denizaltıların varmış kime ne, bir G. Kore kadar bile olamıyorsun, hani nerde senin “Samsung’un”!!...

Neymiş efendim “dünya savaşı” çıkarmıyımış!!.. Hiç merak etmeyin Rusya Suriye’ye müdahale ediyor diye dünya savaşı falan çıkmaz!!... İki dünya savaşı yaşadık, ne idi bunların nedeni? Kapitalist ülkelerin dünya pazarlarını yeniden paylaşmaları değil mi? E, o zaman, dünya pazarlarını paylaşmak için savaşılmaya gerek var mı şimdi? Gerisi boş, hava gazı!!... Birileri kostaklanarak gaz çıkarıyor o kadar, “bakın biz de varız” diyerek kimlik savaşı veriyor ve dünya halkları nezdinde psikoterapi sürecini yaşıyor!..

Aynı şey İran için de geçerli!!.. Ortadoğu’da Şii birliği kuracaklarmış!!... Bazıları Sünni cephesi kurmak istediler de ne oldu!!... Her taraf Şii olsa ne olur!!... Ne kazandıracak bu size??... Ortadoğu’da bir mal satın almak isteyen insanlar, “ha bunlar İran-Şii malı diyerek daha iyi kalitede ve daha ucuza olmadığı halde bunları mı tercih edecekler?... Hani bizimkiler de Osmanlı-İslam ve de Türk malı falan diyerek insanlara daha fazla mal satabileceklerini düşünüyorlar ya!! Geçin efendim!....

“Halep Lazkiye arasındaki mal çevirimiymiş”!! (Sevgili “Danışman” arkadaş böyle diyor. Öteki “Danışman” da bir ara “en büyük dostumuz Rusya’dır diye tutturmuş, tarihte Rusya’yla aramızı bozanlar hep o Batılı ülkeler olmuştur” diyerek yeni teoriler icat etmeye kalkmıştı ya!!) Hangi malı nereye “çeviriyorsunuz” kardeşim... Siz ürettiniz de ürettiğiniz malı “Halep’le Lazkiye arasında çeviremediğiniz” için mi malınızı satamıyorsunuz!!... Bunlar hep bir hayal dünyasında yaşıyorlar ve hayalet taşlayarak kendi zihinlerindeki 20.Yüzyıl paradigmatlarıyla 21.Yüzyıl gerçeklerine karşı durabileceklerini sanıyorlar!!.. Ve de tepedeki o büyük politika yapıcılar bu türden “Danışmanlarının” çizdikleri yolda koşar adım ilerliyorlar!! Nereye??...

TÜRKİYE’DE KAPİTALİZMİN GELİŞİMİ -VE ULUSLAŞIRKEN KÜRESELLEŞME SÜRECİ

Önce Türklerden başlayalım:

Ta o İttihatçılardan başlayarak gelen sürecin amacı -ve de tabii, daha sonra bütün bir Kemalist devrimin amacı- imparatorluğun kalıntılarında bir “Türk” kimliği-ulusu yaratmak değil miydi? Ne demektir bu? Demek ki o zamanlar Türk ulusu-ulusal kimliği diye birşey yoktu henüz daha ortada!. Ne vardı peki? Devlet vardı! Hangi devlet olduğu açık: Kapitalizm

öncesi antika bir yapı olarak Osmanlı Devleti!... Ne yapmaya çalıştı peki bu Devlet? Kendisini bir "Müslüman Türk Devleti" -sonra da "Türk cumhuriyeti"- olarak ilan ederek, kendine uygun "Türk vatandaşları" yaratmaya çalıştı. Amaç açıldı: Yaşamı devam ettirme mücadelesinde kendini kurtarmak için kendisine dayanak olacak bir burjuvazi ve bir ulus -"Türk ulusu"- yaratmak!

Peki mümkün müydü böyle birşey; çünkü her yerde, bütün gelişmiş kapitalist ülkelerde devleti-kapitalist devleti- yaratan ulustu. Yani önce gelen daima, kapitalist toplum anlamına gelen millet-ulus oluyordu!? Devlet, tarihsel olarak aşağıdan yukarıya doğru gelişen kapitalist toplumun-ulusun- yarattığı toplumsal bir örgüttü?

Demek ki, "biz bize benzeriz" sözü boşuna söylenmemiş bizde! "Ne yapalım, onlarda öyle ise bizde de böyle" deyip çıkıyorsun işin içinden!!... Başka türlü onların yüzyıllar içinde yaşadıkları süreci nasıl daha hızlı bir şekilde yaşayarak bir an önce "çağdaş medeniyet seviyesine çıkacaktık" ki!! Bunun tek bir yolu vardı. Elde olanı-yani mevcut Devleti ve toplumu toplum mühendisliği faaliyetiyle yukardan aşağıya doğru değiştirerek "çağdaşlaştırmak!... İşte, Batı'nın gelişmiş ülkelerine özgü 19-20.yy ulus anlayışıyla-bu anlayıştan kaynaklanan milliyetçilikle, bizde bir toplum mühendisliği faaliyeti olarak ortaya çıkan "ulusalcılık veya milliyetçilik" arasındaki fark buradan kaynaklanıyor...

Ne oldu peki sonra?

1950 ile birlikte, bu sürecin kendi diyalektik zıttını da yarattığı anlaşıldı! Yani evet, mühendislik harikası olarak bir "uluslaşma" olayı yaşanılıyordu bu topraklarda; ama "Devletçi beyaz Türklerin" bu ulus yaratma çabalarının yanı sıra, bir de bütün o Reaya statüsünde olan "ötekilerin"- "siyahların" ulusu ortaya çıkmaya başlamıştı! Devletin "ulusu" ve "ötekilerin" ulusu!!..

Bu iki süreç uzun yıllar altalta üstüste mücadele halinde bugüne kadar geldiler. Sadece geleneksel güçlere-iç dinamiklere- dayanarak Devlet sınıfının oluşturduğu mekanizmayı (II.Mahmut artığı o tarihsel kabuğu) altetmek, kırmak çok güçlü! Ta, Osmanlı'dan beri kurulan bir düzendi bu. "Batılılaşma" adı verilen bir kültür ihtilaline paralel olarak gerçekleşmişti. Bu yüzden de iç dinamikler yetersiz kalıyordu bu kabuğu kırmakta. 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül bunun en açık göstergesiydi. İç dinamiklerle kabuğu çatlatıyordun, ama bütün o çatlaklar sonra gene tamir ediliyordu! Peki ne oldu sonra, vakti zamanı gelince "imkânsız" olan gerçekleşti ve Özal'la birlikte sistem dışı açılarak küreselleşme süreciyle bütünleşmeye başladı. Aslında tabi, Devlet sınıfı için de başka çözüm kalmadığı için gerçekleşiyordu bu. Üretici güçlerin gelişme seviyesi öyle bir noktaya erişmişti ki, bunları artık eski Devletçi çerçeve içinde tutmak mümkün olamıyordu. İşte, kabukların kırılması ve sistemin dışı-küresel süreçlere açılması bu diyalektiğin sonucu oldu...Özal'la başlayan süreç daha sonra da Erdoğan'ı doğurdu...

İşte bu nokta-tam bu nokta- yukardan aşağıya Devlet eliyle inşa edilen "Beyazların" ulusuyla, aşağıdan yukarıya doğru buna zıt bir süreç içinde oluşan "Siyahların" ulusunun küreselleşme sürecinin zorunlu kıldığı yaşamı devam ettirebilme mücadelesi içinde birbirlerini tamamlayıp içiçe geçerek yeni bir sentezi yaratma noktasıdır. Bir süredir "devrimin ikinci aşaması" olarak ifade etmeye çalıştığımız süreç, uluslaşma sürecinin tamamlanmasına paralel olarak ulus devlet kimliğini aşan yeni-melez bir Türkiye'nin inşası sürecine geçişten başka birşey değildir...

Türkiye toplumu kendi tarihsel gelişme sürecinin diyalektiğine tabi olarak kendine özgü bir burjuva devrimi süreci yaşayarak uluslaşırken, bunu, aynı anda küreselleşme dinamiklerinin de etkisi altında yaşayarak tarihte eşine az raslanılır bir örnek olarak ortaya çıkıyor... Düşünsenize, hem gerçek anlamda çok kültürlü bir ulus haline geliyorsunuz, ama hem de aynı anda küreselleşme süreciyle bütünleşerek ulus devlet olarak çözülme sürecine tabi oluyorsunuz. Ulusal bilincin küreselleşme bilinciyle bir arada geliştiği ilginç bir deneyim bu!...

Peki Kürtler ne yapmaya çalışıyor?

Bir yanda, 21.Yüzyıl dünyası ve küreselleşme sürecinin gerçekleri; öyle ki, sen istesen de istemesen de gövdenle, yani maddi varoluş koşullarınla artık bunun içinde yaşıyorsun; ama öte yanda da, içinde yaşadığın bu süreci açıklarken daha önce yaşanan travmaların etkisiyle bir türlü içinden çıkamadığın eski dünyanın ideolojik çerçevesi, onun ruh hali!... İşte tam bu nokta bugünkü “Kürt Sorunu” gerçeğinin ortaya çıktığı noktadır. Bu nedenle, bugün “Kürt Sorunu” bir demokratikleşme sorunu olduğu kadar, özünde bir KİMLİK SORUNUDUR DA... Bir yanda 21.Yüzyıl dinamiklerinin etkisiyle eski kabuğun engelleyici ideolojik duvarlarını kırarak yerel bir kimlikle özgürce ortaya çıkabilme arzusu-zorunluluğu-ama öte yanda da, bunu yaparken, içinden bir türlü çıkılamayan 20.Yüzyıl’ın o eski dünyasının zihinsel reaksiyoner parametreleri-bunların oluşturduğu paradigmlar!...

Düşünsenize, Kürt kimliğini açıkça ifade eden bir partinin üyesisiniz ve halkın oylarıyla kendi bölgenizde belediye başkanı olarak seçilmişsiniz. Partiniz ise daha şurada iki ay önce yapılan seçimlerde parlamentoya 80 milletvekili sokmuş... Ama her halde bunlar sizin için bir anlam ifade etmiyor ki, tutuyorsunuz silahlı bir örgüt olan PKK'nın ilan ettiği "Demokratik özerklik" bildirisini okuyorsunuz. Yani, bir anda legal sistem içindeki kazanılmış olan bütün mevziler-kendi varoluş koşullarınızı elinizin tersiyle silip atıyorsunuz!... Ama bitmedi, sonra da sizi belediye başkanı seçen o halka diyorsunuz ki: "TC'ye elektrik faturalarınızı ödemeyin, çünkü o elektrik bizim"!...

Allah kahretsin şu ideoloji denilen şeyi! Ben boşuna bütün ideolojiler zihinsel bir virüstür demiyorum! Hani bunlar "solcu" ya, ve de o eski 20.Yüzyıl kalıntısı ideolojik paradigmalara uygun olarak "Kürdistan Türkiye'nin sömürgesidir" falan diye laflar ediyorlar ya, sırf bunu ispat için tutuyor adam böyle bir çözümle çıkıyor ortaya!... Hiç düşünmüyor ki, yarın kendisi ayrı devlet kursa elektriğe para ödemeyecek mi?... Hani "komün" kurduklarını söylüyorlar ya, elektrik bedava, su bedava, ulaşım bedava mı olacak bu komünde!!... E, "bunlar bizim"!.. "Kapitalist modernitenin" yerine kurulacak olan "Demokratik modernite sisteminde" böyle olacak!!... Kim diyor bunu? Halkın devrimci öncüleri olarak "biz"!...

Yani, sen tutuyorsun bir karar alıyorsun ve kapitalizm-"Kapitalist modernite sistemi" falan yok oluveriyor ve onun yerine "komünal düzeni" esas alan bir "Demokratik modernite sistemi" çıkıyor ortaya!... "Sosyalist sistemi" bir yana bırakıyorum, onun ne türden bir mühendislik harikası olduğunu gördük! Bugüne dönersek; hani ötekiler de bu aralar "kapitalizme alternatif İslami bir sistem" falan yaratmaya çalışıyorlar ya! Mantık aynı pozitivist mantık!.. Bunlar kapitalizmi de öyle üç beş burjuvanın masa başına oturarak yarattıkları mühendislik harikası bir toplumsal işletme sistemi falan sanıyorlar anlaşılın!! Beğenmiyorsan, kompüterden onu çıkar yerine başkasını koy cinsinden!!

Yok kardeşim, öyle birşey yok! Kapitalizm denilen üretim ilişkileri sistemi sınıflı toplumlar sürecinin bugün vardığı en son aşamadır. Yani öyle masa başında yaratılan bir toplum mühendisliği olayı falan değildir o!... Ve de sen oturup öyle karar alarak, yeni teoriler icat ederek buna alternatif bir sistem ortaya koyamazsın!... Kapitalizm, hayatın içinde kendi diyalektik inkarını yaratarak yok olacaktır... Sen otur da, bunun ne anlama geleceğini, bu sürecin nasıl geliştiğini-gelişeceğini anlamaya çalış!...

Şimdi söyleyin bana, tamam Rojava'daki gibi "Kantonları", ya da "komünleri" falan kurdunuz, e, sonra ne yapacaksınız?... Üretici güçlerinizi nasıl geliştireceksiniz, nasıl bilgi üreteceksiniz, daha iyi kalitede malları daha ucuza nasıl üreteceksiniz? Bundan vazgeçtik, kış geliyor, siz içinde oturduğunuz evlerinizi bile barikat-kalkan yerine koyarak tahrip ettiriyorsunuz, ne yapacaksınız? Hadi siz dışınızı sıktınız diyelim, sizin peşinize takılarak hayatı kayan o insanlar ne yapacaklar? Ne yani aç ayı oynar mı? Hep aynı, "kefen giyerek" yola devam ruh hali görüyor musunuz! Karşınızda 20.Yüzyıl paradigmasına uygun emperyalist-sömürgeci ve de ülkenizi fiilen işgal etmiş olan bir ulus devlet gücü olacak ve siz de buna karşı "ölümü göze alarak" bir kurtuluş mücadelesi veriyor olacaksınız, istediğiniz böyle bir tablo, öyle değil mi?... (Bırakın Kürtleri bir yana, öteki bazıları da Türkiye'nin bir "üst akıl" ve onun içerdeki uzantılarının "fiili işgali" altında olduğunu iddia etmeye başladılar!!) Yani, sen tutuyorsun 80 milletvekili çıkaracak bir güce erişiyorsun ve önünde demokratik mücadele yolu açık (içerdeki ve dışardaki demokrasi güçlerini de arkana alma potansiyelin ortada) ama bu yetmiyor, "hayır illa ben bu işi silahla-zorla yapacağım" diyerek bütün o legal imkanları bir yana itiyorsun, nedir bunun anlamı?...

Bütün bunların tek bir izahı vardır: Bugün Kürt Sorunu da-tıpkı Türk sorunu gibi-özünde bir kimlik oluşturabilme sorunudur... Ama öyle bireysel düzeyde "ben Kürdüm" diyerek değil, toplumsal olarak bir Kürt kimliği oluşturabilme sorunudur bu... Kürtler demek istiyor ki, "biz de varız bu toplumda. O halde, bizim de sistem tarafından tanınan bir 'statümüzün' olması gerekir"!... Bitti! Olay budur... Sen bunu göremediğin

sürece istediğin kadar “Kürt Sorunu yoktur” de; ya da “ne istediniz de vermedik, işte, Batı’dakiler neye sahipse siz de onlara sahipsiniz” de dur!... Olmaz, bu mantıkla, bu anlayışla bu sorun çözülemez. Hele hele, silahla, zorla, “bütün teröristleri yok ederek” falan hiç çözülemez!... Biri gider öteki gelir... Ve sen de ömür billah işi gücü bırakır kendi yarattığın bu “sorunla” uğraşmak zorunda kalırsın... Ki bu da her iki tarafı, ülkenin bütün potansiyellerini perişan eder, ne öldürür ne de ondurur!!...

O HALDE NE YAPMAK LAZIM?...

Derhal, Devletin adem-i merkezîyetçi bir şekilde yeniden yapılanmasını esas alan yeni demokratik bir anayasa için kollar sıvanmalıdır. Adına ister “özerklik”, ister “yerelden yönetim” deyin Tanzimat artığı merkezîyetçi yapıyla Türkiye artık bir yere gidemiyor; yerelden yönetimi öne çıkaran adem-i merkezîyetçi bir yeniden yapılanma süreci başlatılmalıdır.

Öyle ki, bu sorun, yani Devletin yeniden yapılanması sorunu sadece Kürt Sorunu’yla falan da ilgili değildir. Bugün içinde bulunduğumuz “Beyazların” ve “Siyahların” Türkiye’sinden yola çıkarak, “uluslaşırken küreselleşme” anlayışını içine sindirmiş yeni Melez bir Türkiye yaratmak sorunu da buna-bu türden bir yeniden yapılanmaya bağlıdır. İl ve ilçeler bazında, merkezin yönetim yetkilerini halkın seçtiği belediye başkanlarına devredeceksiniz, bu kadar basit! Örneğin, anadilde eğitim sorunu mu, buna yerel yönetimlerin kendisi karar verecek. Talep varsa Kürtçe, ya da Çerkezce veya İngilizce anadilde eğitim olayına yerel yönetimin kendisi karar verip bunu uygulamaya koyabilecek... Ve tabii bütün bunlar yeni yapılacak bir anayasaya uygun olarak merkezi bir kontrolü ve organizasyonu esas alan demokratik bir karar verme zemininde yapılacak.

Aynen Almanya’daki gibi diyelim!... Burada bir “Bürgermeister” var, bir de “Oberbürgermeister”... Birincisi bizdeki belediye başkanının yetkileri arttırılmış şekli. Öteki ise merkezi hükümetin yereldeki sembolik atanmış temsilcisi oluyor... Bakın bu konuda E. Karakaş’ın aydınlatıcı bir makalesi var: http://www.zaman.com.tr/yorum_vali-devleti-temsil-etmez_2319980.html . E, vatandaşlık sorununu da anayasal bir “eşit vatandaşlık” zemininde halletmiş bir Türkiye’nin başka ne sorunu kalır ki?... “Ama önce silahlar yok olsun da ondan sonrası” falan yoktur bunun. Tamam, silahlar her halukarda yok edilmelidir ama, bunun da yolu gene silahlı bir mücadeleden geçmiyor! Bunun yolu, süreci daha ileri, 21.Yüzyıla uygun çözümler önererek yönetebilmekten geçiyor... Karşıdaki terörist mi, “demokratik özerklik” falan diyerek, aslında devleti dışlayan ne olduğu belirsiz bir “komünal yönetim” mi kurmaya çalışıyor, bırakın efendim onlar istedikleri gibi hayal kursunlar, siz de tutun “özerklik” denilen şey öyle olmaz işte böyle olur diyerek ortaya çıkın. Karşı taraf demagoji yaparak, “Batı’yı da arkasına alıp Türkiye düşmanlığı” mı yapıyor, siz de onların açtığı bu kulvarda debelenmek yerine mücadeleyi demokrasi kulvarına taşıyın ve “demokratik özerkliğe” karşı gerçek anlamda adem-i merkezîyetçi bir yeniden yapılanmayı ifade eden “özerkliğin” savunuculuğunu yapın!... Ne olacak ki!... Türkiye ne kaybedecek bundan!... “Elektiriğe para ödemeyin” mi diyorlar, e, elektrik paralarını kendileri toplayınca o zaman ne yapacaklar?... Bölgeye yatırım için gelen işadamlarından haraç almaya mı kalkıyorlar e, o zaman işsiz dolaşan gençlerden nasıl oy alacaklar?... Baraj, yol, hava alanı yapımına karşı mı çıkıyorlar, o zaman bir dahaki seçimde halka ne diyecekler! Kısacası, 20.Yüzyıl dünya görüşlerinin karşısına her alanda ve her yerde 21.Yüzyıl’ın “yumuşak gücüyle” çıkmanın zamanıdır!...

AK Parti ve HDP şu an vesayet altındaki konumlarıyla bütün bunları başarabilirler mi? Bu ayrı bir konu; ama unutmayalım, “gece ne kadar karanlık görünüyorsa, bu, ay’ın da o kadar parlak bir şekilde doğmaya hazır” olduğuna işaret eder!..

